

Teater til ettertanke

Eldre kvinners historier. De store endringene på slutten av livet. Det å miste. Det er det forestillingen «Alle disse dagene» vil formidle.

Tekst og foto: Maria Landrø Evensen

Astri sitter ved kjøkkenbordet. Holder hendene rundt kaffekoppen, mens hun bøyer hodet bakover med lukkede øyne. Hun åpner øynene og ser seg rundt i rommet. Som om det er fremmed. Så retter hun seg opp og lar blikket falle på publikum. Og begynner å fortelle sin historie.

Det kunne vært deg

- Astris historie er den typiske historien, sier manusforfatter og instruktør Ane Aass. Hun sitter bak et bord fylt av manus og kaffekopper denne høstdagen. Det er øving, og en prosess som har vart lenge begynner å ta form i en forestilling. I flere år har hun besøkt dagsenter i Trondheim og snakket med kvinner som er i livets høst. Fått deres historie. Til sammen har erfaringene nå blitt til monologen «Alle disse dagene». Der forteller Astri om hvordan mannen hennes falt sammen i sitt eget fødselsdagselskap, hvordan hun plutselig befant seg i en ambulanse og tenkte: Er det nå du skal dø fra meg? Mannen overlever denne gang, men blir deprimert og pleietrengende. Astri er med ett i en helt ny livssituasjon, - hun er pleier i eget hjem. Men til slutt må hun innse at det ikke går lenger, - mannen må på pleiehjem og det store fine huset deres må selges.

Monolog og dans

På scenen sitter Astri i sin nye blokkleilighet. Hun setter to kaffekopper på bordet, av gammel vane og begynner å se tilbake

SER TILBAKE: Astri, spilt av Madeleine Nilsen, lever på minnene fra et langt liv.